

impensat -ada adj. No pensat
 que n'és devé sense pensar hi pensat.

imperant adj. Que impera.

imperar v. intr. Dominar,
 tenir un comandament absolut;
 ésser emperador, solista absolut.
Aquí impera la llei. Alavors
impera Napoleó.

7; que no pot ésser evadit
 o evitat.

imperatiu -iva adj. Que
 conté, que denota, un ma-
 nament, un ordre. Parlar en